

Balgtreds gjorde i Gaar, henviser til, at i Sverige har man Beskyttelse, saa maa jeg sige, at jeg har ikke hørt, at den har hjulpet Landbruget derovre saa syndelig. Derimod er det lykkeligvis Landbruget der at gennemføre Reformer af stor økonomisk Betydning for det, idet man gennem en Arrække er bleven ved at afskrive Grundskatterne. Her hos os har jo netop det været et af Landbrugets Krav at faa de uretfærdige Skatter, der hvile paa Landbruget, lettede. I den Henseende mener jeg altsaa, at vi kunne tage vort Naboland til Mønster, men vi skulle ikke tage det til Mønster saaledes, at man tror, at man kan hjælpe Landbruget ved Indførelse af Told paa Korn og lignende Produkter. Naar nu enkelte Landmænd udtale sig til Fordel for Indførselstold og ikke kunne føre et virksomt Forsvar for en Korntold, saa sige de, som vi nu have hørt her i Salen, bl. a. fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Balgtreds: Lad os da blot indføre Represalier! Saa de os paa den ene Kind, saa lad os ikke vende den anden Kind til, men lad os slaa igen! Men jeg spørger: Hvad vilde det hjælpe? Hvem vilde føle det Slag? Lader os igen tænke paa vort Naboland Sverige. Jeg har hørt Folk sige: Her skal der paalægges en Told af 50 Kr. paa vore Heste, naar de føres over til Sverige, men de svenske Heste komme her ind i Landet uden Told. Men er det da ikke ganske forunderligt, er det ikke selvmodsigtende, at, til Trods for at Svenskerne have en Told af 50 Kr., ere deres Heste dog ikke stagne mere i Pris, end at de kunne sælge dem til en billigere Pris her i Danmark, end vi saa for vore Heste i Danmark. Det synes ikke at tale til Fordel for en Hestetold. Hvis vi nu skulde til at slaa igen, til at føre en Kampolitik over for Sverige og forhøje Tolden paa Tærn og Træ, hvem kom saa til at betale det? Ja, det blev alle vi, der skulle bruge disse Artikler. Hver Gang vi skulle have en Hest floet eller Ringe paa vore Hjul, maatte vi betale det dyrere, og jo stærkere vi sloge til Svenskerne med Told, des flere Penge maatte vi betale. Hver Gang vi skulle have en Bygning bygget, og bruge Tommer, Planke og Træ, kom vi af Hensyn til Kamptolden til at betale det dyrere. Jeg tror derfor ikke paa dens Bel-

signelser. Man har dernæst for at forhindre dette Standpunkt sagt: lad os dog oprette Karantæneanstalter for at forhindre de russiske og svenske Heste i at føre Smitte her ind i Landet og udbrede den her. Ja, er det ikke af anden Grund, at man vil have disse Karantæner, er Kunsten berettiget, men hvis det skal være Karantæneanstalter i Vigheden med dem, som vore sydlige Naboer anvende over for de danske Kreaturer, er det en forfæstelig Foranstaltning. I saa Fald er det heller ikke saa let at svare paa det Spørgsmaal, hvem der kommer til at betale den Told, der maa erlægges af vore Heste og Kreaturer, naar de gaa Syd paa. Det er ikke sagt, at det er os, der komme til at svinne den Sum i den Pris, vi saa. Sligt retter sig efter Forespørgslen. Efter de Prijer, der i Aar ere satte paa det Marked, hvor Kursen sættes, nemlig Randers Marked, er jeg ikke i Tvivl om, at paa alle vore første og anden Rangs Heste er det Dysserne, der maa betale den Fordyrelse, som Tolden medfører. Denne Maade at redde Landbruget paa er et tveægget Sværd. Det rammer til begge Sider, og jeg vil meget fraraade Brugen af det. Det er heller ikke det, der har været den ledende Tanke ved Behandlingen af Landbruget i Kommissionen. Jeg gentager, hvad jeg før sagde: giv Landbruget, hvad det har berettiget Krav paa. Uigelom man i sin Tid har gjort alt for at udvilde det paa de forskellige Steder, burde vi skaffe bekvemmere og lettere Midler til at afsætte vore Produkter, saa skal det danske Landbrug nok kunne optage Konkurrencen paa Verdensmarkedet. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Balgtreds (Beth-Espensen) talte om, at nu var man gaaet saa vidt, at man havde nedsat Tolden paa Margarine og det, der anvendes til Margarine. Men det er ikke med de svenske Pølser eller med Margarine, at det danske Landbrug skal optage Konkurrencen; det er med det fineste engelske og franske Smør, med de bedste, engelske Røer og det lædreste, irske Flæsk. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlems Ord om, at Landbruget vilde være mod en Sættelse af Tolden paa Margarine, holder Stik. Jeg har haft Lejlighed til at erfare, at der er mange af de Landmænd, der i sin Tid holdt paa „det rene Land“ over for Kunstsmørret, som nu ere komne til at se det